

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Επίκουρου Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Ἡ περίπτωση τοῦ Πνευματισμοῦ

Ὁ Πνευματισμός, τόσο στήν κλασική του μορφή, ὅσο καί στή μεταγενέστερη ἐξέλιξή του, σέ ὅλες τίς παραλλαγές, ὅπως κι ἂν αὐτοπροσδιορίζεται (ἐπιστημονικός - ὑλιστικός – θρησκευτικός) ἀνήκει στόν σκληρό πυρήνα τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ καί ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς πλέον γνωστές μορφές ἐκφρασῆς του.

Καί στόν ἐν λόγω ἀποκρυφιστικό χῶρο δέν ἀπουσιάζουν περιπτώσεις ὅπου διάφορα γεγονότα καί χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς προσάγονται ἀπό τούς Πνευματιστές ὡς μαρτυρίες - ἀποδείξεις γιά τήν ὑποτιθέμενη ἀξιοπιστία τῶν ἰσχυρισμῶν τους.

Στό ἄρθρο μας θά κάνουμε μία ἐνδεικτική ἀναφορά σέ ὀρισμένες τέτοιες ἀποκρυφιστικές ἐρμηνεῖες – προσεγγίσεις βιβλικῶν δεδομένων γιά νά δοῦμε ποῦ μπορεῖ νά ὀδηγήσει ἡ πλάνη ὅταν ἡ πνευματική σύγχυση καί ὁ σκοτασμός τοῦ νοός ἔχουν διαβρώσει κυριολεκτικά τήν ἀνθρώπινη ὑπαρξη. Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις θά διαπιστώσουμε χρήση ἀποκρυφιστικῆς ὀρολογίας στήν προσέγγιση τῶν γεγονότων.

Ἡ πρώτη περίπτωση ἀφορᾶ στόν Προφήτη Δανιήλ (Κεφ. 2). Τί ἰσχυρίζονται γι' αὐτό οἱ Πνευματιστές; Ἀναφέρουν ὅτι ὁ Προφήτης Δανιήλ: «ἐν ὑπνωτιστικῇ καταστάσει εὐρισκόμενος, ἀνέγνωσε ἀπό τόν αἰθερικόν ἐγκέφαλον τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορος τό ὄνειρον τό ὁποῖον εἶχε λησμονήσει».

Ἡ δεύτερη περίπτωση ἀναφέρεται στή φυλάκιση τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου (Πράξ. 12, 7-11). Πῶς ἐλευθερώθηκε; Ἀπαντοῦν: «Ἄγγελος ὑρίου προκάλεσεν ἐξαῦλωσιν τοῦ σώματος του καί οὕτω τόν ἠλευθέρωσεν καί ἀπό τάς ἀλύσεις του (...) καί ὅτε ἦτο ἐν πλήρη ἀσφαλείᾳ τότε τόν ἐπανάφερε εἰς τό ὑλικόν καί γήϊνον σῶμα του».

Ἡ τρίτη περίπτωση ἀφορᾶ στή συνομιλία τοῦ Κυρίου κατά τή Μεταμόρφωσή Του στό ὄρος Θαβώρ, πρό τοῦ ἐκουσίου Πάθους Του, μετά τοῦ Μωϋσέως καί τοῦ Ἡλιοῦ. Κατά τούς Πνευματιστές ἐδῶ ἔχουμε: «σαφές πνευματιστικόν φαινόμενον νεκρῶν ὑλοποιηθέντων καί συνομιλούντων».

Ἡ τέταρτη περίπτωση ἀναφέρεται στό Ματθ. 27, 52-54 ὅπου γίνεται λόγος στήν Ἁγία Γραφή ὅτι μετά τόν θάνατο τοῦ Κυρίου, μεταξύ τῶν ἐκτάκτων καί θαυμαστῶν γεγονότων πού ἀκολούθησαν ἀνήκει καί ἡ περίπτωση ὅτι: «πολλά σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη» καί ἐμφανίστηκαν σέ πολλούς στά Ἱεροσόλυμα, ἀφοῦ εἶχε προηγηθεῖ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Γιά τούς Πνευματιστές δέν ὑπῆρξε πραγματική

ἀνάσταση τῶν κεκοιμημένων. Τί ὑπῆρξε; Ἀπαντοῦν: «ἐπρόκειτο περί ὑλοποιήσεως θανόντων».

Τί διαπιστώνουμε μετά ἀπ' ὅλα αὐτά; Ὅχι μόνο θεμελιώδη λογικά σφάλματα σέ ἐπίπεδο συλλογισμῶν καί τεκμηρίωσης, ὄχι μόνο ἀφόρητη ἐρμηνευτική κακοποίηση τῶν ἀγιογραφικῶν μαρτυριῶν, ἀλλά καί τό ὅτι εὐρισκόμαστε μπροστά σέ μιᾶ κλασική περίπτωση προκρούστειας τακτικῆς. Ὅπως ὅμως στήν περίπτωση τοῦ Προκρούστη πού ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιλογῆς, ὁ θάνατος ἦταν ἡ τελική κατάληξη, ἔτσι καί ἐδῶ ἡ Πνευματιστική θεώρηση τῶν βιβλικῶν δεδομένων εἶναι νοσηρή ὡς πρός τή σύλληψή της καί θνησιγενής ὡς πρός τά ἀποτελέσματά της.